

МѢТВА, ЁЖЕ ѠСТІТИ КАКОЕ ЛИБО БѢГОВѢННОЕ ЗЕЛІЕ.

По началѣ Ѡобычномъ, трисѣтомъ и возгласѣ,
речетъ іерей: ГДѢ помѡлимса.

Ликъ: ГДѢ, помилѡй.

И чтѣтса мѣтва сѣа:

ГДѢ БЖЕ ВСЕДЕРЖИТЕЛЮ, СЛѢВОМЪ
ТВОИМЪ ВСАЧЕСКАА ИСПѢЛНИВЫЙ, И
ВОЗРАСТИТИ ПОВЕЛѢВЫЙ ЗЕМЛѢ ВСА ПЛОДЫ
ВО СВОА ВРЕМЕНА, И ДАТИ А ВЪ РАДОСТЬ
И ВЪ ЖИВОТЪ ЧЕЛОВѢКѢМЪ: ТЫ САМЪ, ВСЕ-
БѢГІЙ ВѢКО, И СѢМЕНА СѣА, СЪ РАЗЛИЧНЫМИ
ЗЕЛІАМИ ПРИНЕСЕННЫА ВО СТѢЙ ХРАМЪ СЕИ,
БѢГОСЛОВИ И ѠСТИ ДХѢОМЪ ТВОИМЪ СТѢИМЪ,
И РАБѢВЪ ТВОИХЪ СІХЪ, ПРІЕМЛЮЩИХЪ
ЗЕЛІА СѣА СЪ СѢМЕНАМИ, Ѡ ВСАКІА СКВѢР-
НЫ ѠЧИСТИ, И ДѢМЫ ИХЪ ВСАКАГѢ БѢГО-
ВѢНІА ИСПѢНИ, ВО ЁЖЕ БЫТИ СІМЪ И
ВСѢМЪ ВѢРОЮ ХРАНАЩЫМЪ А, И КАДА-
ЩЫМСА ИМИ ВЪ СОБЛЮДѢНІЕ И ИЗБАВѢ Ѡ
ВСѢХЪ ВРАЖІИХЪ ПРИЛОГѢВЪ, И ВО ѠГНАНІЕ

всакагѡ мечтанїа, ѡ дѣйства діавола
 нахождаагѡ, дневнагѡ и ношнагѡ, на
 блгословенїе же дѡшамъ и тѣлесемъ,
 вѣрнымъ твоимъ людемъ и скотѡмъ, до-
 мовѡмъ же и мѣстѡмъ. Иако да вси
 прїемлющїи сїа зелїа, воспрїимѡтъ себѣ
 покрѡвъ дѡши и тѣла, и да бѡдетъ наше-
 мѡ спсєнію врачевствѡ твоеѡ блгодати
 таинство: да въ коемъ либо мѣстѣ воз-
 лѡжитса, илї на коемъ оупотребляемо
 бѡдетъ, во ёже полѡчїти блгословенїе,
 вса [протївной силѣ ѡтѡдѡ прогнан-
 нѣй] деснїца твоѡ да покрїетъ, во
 славу престѡгѡ, великолѣпагѡ и всепо-
 кланѡемагѡ имене твоегѡ. Емѡже подо-
 баетъ всакаа слава, чєсть и поклоненїе,
 со оцѣмъ и стѣмъ дѡхѡмъ, нынѣ и
 прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

И ѡкропляютса стѡю водою трижды, съ
 ѡбѣчными словами ѡкропленїа и ѡщєнїа, и
 ѡпѣстъ.

